

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg har et spørgsmål til det dagsordensforslag, som unionspartierne har fremsat til behandling her i dag.

Der er meget, man kunne tage fat på, men tiden er jo knapp, så jeg vil spørge hr. Ove Fich specielt om den pind, der hedder: Folketinget opfordrer regeringen til at holde tæt kontakt med Folketingets partier og Folketingets Europaudvalg i perioden frem til Det Europæiske Råds møde i Amsterdam den 16.-17. juni 1997.

Jeg vil spørge hr. Ove Fich, hvad der ligger i den pind, hvor forpligtende det er for regeringen. På baggrund af det forløb, der har været i de seneste dage, hvor Folketingets Europaudvalg jo forud for debatten i dag, som bliver benævnt – også af regeringen – som en af de allervigtigste debatter, vi har haft i meget lang tid, nemlig om hele Europas fremtid, ikke har modtaget referat fra det seneste topmøde, så alle partier er klædt på med status på regeringskonferencen, vil jeg gerne spørge: Ligger der en kritik af det forløb i dagsordensforslaget? For så er der selvfølgelig perspektiver i.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg er nødt til at spørge hr. Ove Fich, om hr. Ove Fich er enig med sin egen statsminister, når han taler om, at der er åbenhed, og at det er en åben debat, der skal føres her i Folketinget, i særdeleshed om EU og Europas fremtid, i betragtning af, at det er den samme regering, som statsministeren står som leder af, som ikke har villet indkalde de partier, der repræsenterer 48 pct. af Danmarks befolkning, nemlig de 48 pct., der sagde nej til Unionen den 18. maj 1993. De blev ikke inviteret til at diskutere Europas fremtid i mandags, da statsministeren havde et par timer tilovers i Danmark.

Vi fik aflyst vores møde tirsdag, fordi statsministeren havde mere travlt med at sole sig i nærheden af den russiske præsident, og jeg kan forstå på statsministerens tale i dag, at det gjorde også virkelig indtryk, for vi hørte mere om NATO, end vi reelt hørte om Europas og EU's udvikling.

Er det en linje, som formanden for Europaudvalget kan nikke genkendende til? Hvis det er en linje, som formanden for Europaudvalget siger god for og ønsker, vi skal køre videre, vil jeg sige, at så er dette det mest hule bidrag til en Europadebat, jeg nogen sinde har set. De første

ni tiendedele af dagsordenen siger ingenting, og de sidste to ting har man selv modsagt.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg vil gerne spørge hr. Ove Fich om to ting. Den ene er om det, pilen peger på. Jeg forstod, at statsministeren sagde, at pilen peger i retning af en folkeafstemning. Kunne vi da ikke få lidt ren snak og så få en klar melding fra regeringen om, at der bliver en folkeafstemning om forhandlingsresultatet efter mødet i Amsterdam?

Den anden ting er en uddybning af det, som hr. Ove Fich sagde om forbeholdet på det retlige område, hvor hr. Ove Fich sagde, at det er en forudsætning for Socialdemokratiet, at der ingen negative konsekvenser blev for den nordiske pasunion. Det var jeg jo glad for at høre. Derfor vil jeg spørge hr. Ove Fich, om hr. Ove Fich kan løfte lidt af sløret for, hvordan forbeholdet så skal være på det her område, og om hr. Ove Fich kan sige, at forbeholdet er udformet på en sådan måde, at det ikke er lig nogen af de to, som kunne læses i aviserne – fra Justitsministeriet.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Som en af de konservative politikere, der er særdeles betænkelige og bekymrede over den udvikling, EU-samarbejdet har taget i de sidste 4-5 år, og som en af støttepersonerne bag den sag om grundlovsbrud, der nu verserer for Østre Landsret, vil jeg stille Socialdemokratiets ordfører, hr. Ove Fich, to spørgsmål:

For det første: Hvornår mener han og hans parti, at en eventuel folkeafstemning om resultatet af denne regeringskonference skal finde sted? Før eller efter at grundlovssagen er afsluttet?

For det andet: Statsministeren sagde noget meget interessant, og det vil jeg også have hr. Ove Fichs kommentar til. Statsministeren sagde i sin redegørelse noget i retning af: Stregen bliver nu trukket mellem, hvad der besluttes i EU-regi, og hvad der kan bestemmes nationalt.

Det er der behov for, og det er jo konservativ politik, at der skal være knivskarpe grænser mellem, hvad EU skal tage sig af, og hvad enkeltstaterne, herunder Danmark, kan beslutte. Er det rigtigt? Er det perspektiv, der tegner sig, at nærhedsprincippet bliver erstattet af jura og klare regler?